

FORSVARSDEPARTEMENTET	
SAKNR. 07100915-72	
0 8 DES 2009	
ARKBET.	353-smp
KASSERES 5 ÅR	
KASSERES 30 ÅR	
BEVARES	

Forsvarsdepartementet

Deres ref: 2007/00915-51/FD I 4/BOE

Dato: 7. desember 2009

AD: Høring – Forskrift om objektsikkerhet

Næringslivets Sikkerhetsråd (NSR) står ikke som høringsinstans, men velger likevel å gi en uttalelse, både som en instans underlagt Sikkerhetsloven og som representant for næringslivet.

NSR ser positivt på at forskrift til objektsikkerhet kommer på plass. Dette vil være et godt utgangspunkt for felles forståelse og tilnærming til beskyttelse av kritisk infrastruktur.

Etter NSRs syn er hva som er kritisk infrastruktur ikke tilfredsstillende definert. Samfunnet er også i stadig endring, slik at det som ikke er en del av kritisk infrastruktur i dag gjerne kan eller bør være det i morgen. Som et eksempel på dette kan vi nevne manglende beredskapslager av proviant og drivstoff, noe som gjør logistikkjeden sårbar.

Privateide virksomheter eller deler av disse, vil derfor kunne bli utpekt som skjermingverdige objekter. En klassifisering som skjermingsverdig objekt vil da kunne gi økonomiske konsekvenser for virksomheten i form av pålegg om etablering eller utbygging av ulike sikringstiltak. Et slikt pålegg må derfor kunne sies å tilfredsstille forvaltingslovens definisjon av enkeltvedtak, og bør gis klageadgang.

Med henvisning til ovenstående bør det derfor også åpnes for økonomisk tilskudd for pålagte tiltak som går utover virksomhetens egne kommersielle interesser.

Merknader til de enkelte bestemmelsene

Til § 2

Forskriftens tekst legger ikke begrensninger med hensyn til avhengighet overfor andre objekter. Merknadene til det samme punktet fastslår at man snakker om eksterne objekteiere. Det vil kreve utstrakt koordinering mellom forskjellige objekteiere før det er mulig å fastslå behovet for å klassifisere et objekt og som nevnt ovenfor medføre en ressursbruk som i utgangspunktet må dekkes av myndighetene hvis det medfører belastninger som kan være konkurransevridende.

Til § 3

Sektormyndighetene må gi nærmere retningslinjer for hvilke sikkerhetstiltak som skal iverksettes. Det blir viktig at spesielt risikovurderinger ivaretas gjennom systemer som er felles for alle innen samme sektor. Alternativt må det tydeliggjøres hvilke faktorer som skal legges til grunn for vurderingene.

Kravet til å tilrettelegge for sikringsstyrker er helt nødvendig for at private virksomheter skal oppnå kravene som er gitt i Sikkerhetslovens § 17, b. Dette vil medføre organisering, bygningsmessige tiltak og rutinemessig øvelser som forutsettes dekket av myndighetene.

Til § 4:

Implementering av sikringstiltak i private virksomheters anlegg skjer på grunnlag av kommersielle behov. Tiltak utover kommersielle behov forventes dekket av myndighetene.

§ 4-1 bør derfor ha en referanse til at kostnader kan dekket i henhold til sektorvise lover og forskrifter. (her er ekomloven klar på at slike kostnader til nasjonale sikkerhetstiltak skal dekket av staten).

Til § 5.

Etter at forskriften er godkjent, må den enkelte sektor utarbeide retningslinjer/bestemmelser for hvordan sektoren skal praktisere regelverket. Fristene som er satt må i første omgang rettes mot de sektoransvarlige for etablering av utdypende retningslinjer og regelverk. Når det er på plass, kan frister overfor objektere defineres.

Eventuelle fysiske tiltak vil måtte planlegges og gjennomføres i de årlige budsjettprosesser eventuelt fordelt over flere år. Dette vil kunne medføre problemer med å nå de tidsfrister som er satt i § 5-2. Administrative tiltak kan iverksettes så snart utfyllende retningslinjer er på plass.

For daglig leder

Arne Røed Simonsen
seniorrådgiver